

Συνέντευξη: Καίτη Κουλλιά

/ Γενικά

Ομολογώ πως η συγκεκριμένη συνέντευξη αποτελούσε για εμένα απωθημένο... Από την πρώτη φορά που άκουσα την [Καίτη Κουλλιά](#) παρέα με τον Δημήτρη Υφαντή στο Ψυρρή, πριν από -κοντά- 10 χρόνια, ένιωσα πως μαγεύτηκα. Γεννήθηκε μέσα μου ένας απέραντος σεβασμός και προσδοκία για τα μουσικά βήματα αυτής της κοπέλας -τότε- και ολοκληρωμένης τραγουδίστριας -πλέον- με την καθαρή ματιά και την γεμάτη Δωδεκανήσιους συνειρμούς αύρα. Προσωπικά, δεν διαψεύστηκα και έφτασα με ξεχωριστή χαρά και ευγνωμοσύνη ως προς τη συγκυρία, απέναντί της για μια [συνέντευξη](#) στο **MusicHeaven**. Το ενδιαφέρον μου κέντρισε ακόμη πιο πολύ η προαναγγελία της δουλειάς της με τον Αντώνη Μιτζέλο. Η [Καίτη Κουλλιά](#) μας εξηγεί πως αποφάσισε να ακολουθήσει μουσικά μονοπάτια άγνωστα μέχρι σήμερα για την ίδια... Διόλου, αξιοπερίεργο αν αναλογιστούμε πως στην Κάλυμνο έχουν συνηθίσει να βουτούν στον βυθό της θάλασσας για να αναδυθούν με το αντικείμενο της αναζήτησης... Κατάδυση, άρα και ανάδυση, χωρίς άδεια χέρια!

Στην Κάλυμνο μείνατε ως την δύση της εφηβείας σας, έτσι δεν είναι; Το πρώτο-πρώτο καιρό που φτάσατε, λοιπόν, στην πρωτεύουσα, ποια ήταν τα εφόδια σε επίπεδο προσωπικότητας και σε ό,τι αφορά τη μουσική;

«Θυμάμαι πως εκείνη την περίοδο λαχταρούσα κοινώς «να την κάνω» και ήθελα να βρεθώ σε χώρους που υπήρχε μουσική. Αυτό ήταν το πάθος και το μεράκι μου. Έτσι, από την πρώτη μέρα, που πάτησα στην Αθήνα, γράφτηκα στο χορευτικό και στη χορωδία του πανεπιστημίου. Βρέθηκα σε πολύ ωραίες συντροφίες και από την πρώτη εβδομάδα αισθάνθηκα πως άρχισα επιτέλους να αναπνέω...»

[\(περισσότερα...\)](#)